

Nádherná láska

Pavel Novák

1. Já včera ještě nosil blázna šat,
a nevěřil jsem na tu sladkou vůni,
svět otočil se kolem osy jednou jedenkrát,
a teď už se mě nemusíte na nic ptát.

R: Nádherná, nádherná, nádherná,
nádherná lásko postůj chvílku dýl,
ty jsi bílá tečka nejněžnějších vět, ty jsi květ,
co sem slét, tys můj šestý světadíl

2. Šla městem pestrý šátek za ní vlál,
a ve vlsech ji zahořela růže,
já chvíli šel jsem za ní, chvíli vedle ní jsem stál
a v rozpačitém srdci oheň vzplál.

R:

3. Teď v zahradě snů už svoji růži mám,
a sám na jí slávu verše píšu,
na bílém břehu touhy stojí naší lásky stan,
a v něm tu svoji růži objímám.

R: Nádherná, nádherná, nádherná,
nádherná lásko postůj chvílku dýl,
ty jsi bílá tečka nejněžnějších vět, ty jsi květ,
co sem slét, tys můj šestý světadíl

R: Nádherná, nádherná, nádherná,
nádherná lásko postůj chvílku dýl,
ty jsi bílá tečka nejněžnějších vět, ty jsi květ,
co sem slét, tys můj šestý světadíl

R: Nádherná, nádherná, nádherná, (2× ... podruhé do vytracena)
nádherná lásko postůj chvílku dýl,
ty jsi bílá tečka nejněžnějších vět, ty jsi květ,
co sem slét, tys můj šestý světadíl